

Протокол

№

гр. София, 19.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1847** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11.10 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Л. Б. С. – редовно призована за днешното съдебно заседание, не се явява, вместо нея адв. Б., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ КОНСУЛ, ЗАВЕЖДАЩ КОНСУЛСКА СЛУЖБА В ПОСОЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ В К. – Е. – редовно призован за днешното съдебно заседание, не се явява, не се представлява.

ПРЕВОДАЧЪТ В. Л. – редовно призован, се явява лично.

АДВ. Б. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА молба от адв. Б., постъпила на 09.03.2026 г., с приложени писмени доказателства под опис.

ДОКЛАДВА молба от ответника, постъпила на 11.03.2026 г., с приложени към същата писмени доказателства под опис и дадени обяснения за непредставяне в срок на документите, които са изискани от съда.

АДВ. Б. – Да се приемат представените от наша страна писмени доказателства. Не възразявам да се приемат представените от ответната страна писмени доказателства. Водим допуснатия свидетел, който е извън залата и моля да го разпитате. Други доказателства няма да сочим.

По доказателствата

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените на 09.03.2026 г. от адв. Б. писмени доказателства под опис.

ПРИЕМА представените от страна на ответника писмени доказателства под опис, представени с молба от 11.03.2026 г.

СЪДЪТ НАМИРА обясненията на ответната страна за основателни, поради което не следва да бъде налагана глоба на ответника.

НАЗНАЧАВА за преводач по делото В. Л..

СНЕМА самоличността му:

В. Й. Л. – 67 г., български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 2 от НК, обеща да даде верен и точен превод.

СЪДЪТ върна документа за самоличност на преводача.

ВЪВЕДЕ свидетелят в залата.

СНЕМА самоличността й:

А. Б. – гражданка на Б., с удостоверение за пребиваване в Република България с №[ЕИК]., дата на раждане 01.12.1967 г.

СЪДЪТ върна документа за самоличност на свидетеля.

СВИДЕТЕЛКАТА – О. да говоря истината. Разбирам добре преводача и не възразявам срещу него. Жалбоподателката е моята снаха, но желая да дам обяснения по случая. Омъжена е за сина ми от 2020 г. в А.. Имат 3 деца от този брак. Синът ми е в К., а тя е в Е..

В залата се явява юрк. А., като пълномощник на ответната страна. Съдът уведоми юрк. А. за извършените до момента процесуални действия.

Снаха ми има една диплома по ай ти технологии, но иска да вземе по-високо ниво. Владее френски и английски език. Аз съм в България от 14.12.2023 г. Да, фирмата ми работи, имам постъпления. Аз живея тук в апартамент под наем. Снаха ми е записана във Варненския университет. Имам способност да я издържам и вече й платих таксата във В.. Още преди да се установя в България аз бях идвала тук и установих, че начина на живот, данъци и технологии са добри и това беше причината да се установя да дойда в България. Цялото това нещо, видно от датата от която съм в България стана много преди процедурата по повод на която сме тук. Семейни неща повлияха, но щом аз съм в България трябва да дам шанс и да помогна.

Университетите в К. в никакъв случай не са по-добри от тези в България.

СЪДЪТ освободи свидетелката от залата.

НА ПРЕВОДАЧА да се изплати възнаграждение в размер на 50 евро от депозита, внесен от жалбоподателя. Издаде се РКО.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме доказателствени искания. Няма да сочим други доказателства.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните за липса на доказателствени искания, намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. Б. – Моля да се отмени оспорения отказ, като изрично се дадат указания на ответната страна, че не следва да се подаде ново заявление, а следва да се завърши старото производство в случай че бъде отменен акта. Считаю, че писмото от МВНР е много поучително в частта, в която се казва, че щом апликантът веднъж вече има отказ за виза, то това натежава в полза на факта, че трябва да му бъде отказано още веднъж, което по същество е някакъв вид ново наказание от страна на МВНР. Те са решили, че са някакъв орган, наказващ. Смятам, че ако на един апликант

му е отказана виза, би следвало след това той да получи виза, ако отговаря на условията, независимо дали има един, два или повече отказа преди това. Считам, че административния орган грубо нарушава Европейската конвенция за правата на човека в частта, в която се възпрепятства обучението на хора, независимо откъде идват. Считаме, че като е направен този отказ освен че грубо се нарушават правата на жалбоподателката да избира къде да учи се нарушава се нарушава непрекъснатата кореспонденция на ЕС по правата на човека, в която изрично се извежда, че когато има отказ по две причини, именно недостиг на средства и ако е опасен за националната сигурност. Очевидно жалбоподателката не представлява опасност за националната сигурност според ДАНС, очевидно според „Миграция“ българските университети не са достатъчно добри и освен това „Миграция“ и МВнР смятат, че личните отношения между г-жа С. и нейните деца, дали тя ще ги издържа пряко влияят на кандидатстването за студентка и за виза Д, тъй като не е съобразено, че жалбоподателката има и съпруг и освен това не е съобразено, защото не е попитано дали има други конкретни роднини, които биха могли да я издържат. В конкретния случай г-жа Б., която очевидно за разлика от МВнР смята, че Република България е едно прекрасно място за живеене, за обучение университетите ни са по-добри. МВнР в последната една година натрупаха страхотни дългове, намирам, че следва да претендирам разноските, таксата за делото, която е в размер на 10 лева и таксата за преводач.

ЮРК. А. – Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана, тъй като решението за отказ за даване на виза Д се взема в условията на обвързана компетентност. Налице е отрицателно становище на една от службите. Ще цитирам едно решение по адм. д. № 3316/2025 г., където е посочено, че правото на образование не е основно право по ЕКПЧ. В международното право съществува принцип, в който държавите членки да контролират влизането, пребиваването и експулсирането на лица, които не са техни граждани. Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и разноските за преводач по принцип са за страната, която е започнала даденото производство.

РЕПЛИКА на адв. Б. – Не съм съгласен с юрисконсулта, защото правото на личния живот покрива и образованието и има решение на ЕС по правата на човека. Аз съм сигурен, че госпожа юрисконсулта и част от МВнР се придържа към съдебната практика на ВАС, в която съм цитирал в жалбата и считам, че и българската юриспруденция смята това за основно право на човека. В конституцията ни е закрепено че все пак образованието е важно.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.40 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: